

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som medspørger.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):
Lad mig lige for det første gøre det fuldstændig klart: På daværende tidspunkt var spørgsmålet helt klart, om det var i orden, at statsministeren afviste at gribe ind over for Jyllands-Postens ytringsfrihed. Det har vi jo ikke været i tvivl om på noget tidspunkt. Det var det kendskab, vi havde til det. Vi havde jo ikke set det brev på det tidspunkt, ikke på nogen som helst måde set, hvad det var for en henvendelse, der var fra ambassadørerne.

Men jeg vil godt lige vende tilbage til spørgsmålet fra før: Efter at regeringen er blevet klar over, at henvendelsen fra ambassadøren ikke går ud på at gribe ind over for Jyllands-Posten med retslige skridt eller på nogen som helst måde indskrænke ytringsfriheden, men at det handler om, at man inden for den danske lovgivnings rammer godt kan diskutere, hvad det er regeringen mener, så henviser statsministeren til, at han på et senere tidspunkt, i sin nytårstale, siger, hvad han mener.

Ville det ikke have været mere passende og lidt mere respektfuldt over for de mennesker på baggrund af de oplysninger, at man direkte havde taget mødet med ambassadørerne på det tidspunkt?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Jeg må gøre opmærksom på, at taletiden er udløbet. Man er nødt til at overholde taletiderne, ellers bliver vi aldrig færdige.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Det bliver mere og mere ubegribeligt, hvor det egentlig er Enhedslisten står, rent bortset fra at Enhedslisten selvfølgelig er ude på at kritisere regeringen, uanset hvad regeringen gør. Det er klart nok.

Men i den her sag må man da sige, at Enhedslisten hopper og danser rundt og ikke ved, hvilket ben de skal stå på. For det er en kendsgerning, at efter at brevvekslingen var blevet offentliggjort, udtrykker Enhedslisten enighed i afvisningen af ambassadørernes synspunkt. Vel, der er uenighed om, hvorvidt man skal meddele den afvisning skriftligt eller mundtligt. Det har der hele tiden været uenighed om. Men der er ikke uenighed om indholdet i afvisningen, og det ville også være mærkeligt andet, for selvføl-

gelig kan heller ikke Enhedslisten støtte, at en regering skal gribe ind over for den frie presse.
Kl. 13.15

Derfor forekommer det højst besynderligt, at hr. Rune Lund i dag tager på vej over præcis det, som Enhedslisten i oktober var parat til at støtte.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):
Statsministeren svarer jo ikke på det, jeg spørger om.

Statsministeren er blevet gjort bekendt med, bl.a. på baggrund af brevet fra Egypten, at meningen med ambassadørernes brev ikke var et spørgsmål om at gribe ind over for Jyllands-Postens ytringsfrihed, men var et spørgsmål om at få et møde om, hvad regeringens holdning var.

Statsministeren siger, at den gav han udtryk for i sin nytårstale, og forventer dermed, at det skulle være tilfredsstillende for en række ambassadører, som rettelig ville have en diskussion med ministeren – viser det sig jo så senere, efter at vi har fået lov til at se brevet – om en lang række andre ting end lige præcis tegningerne i Jyllands-Posten.

Det havde da været på sin plads at have taget det møde på et tidspunkt, hvor der var fuldstændig klarhed over, hvad mødet ikke drejede sig om, og hvad mødet kunne dreje sig om.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg tror, at det nu henligger i tåge, hvad det egentlig er, Enhedslisten er ude på – ud over selvfølgelig, at den vil kritisere regeringen, og det er fair nok. Men i den her sag hopper og danser Enhedslisten rundt og ved ikke, hvilket ben de skal stå på.

Lad mig lige minde om, at brevet fra ambassadørerne indeholdt en anmodning til regeringen om at: take all those responsible to task under law of the land. Det kan kun forstås, som at regeringen skal foretage en eller anden form for indgreb i forhold til pressen. Det underbygges så i øvrigt også af, at den egyptiske ambassadør i et læserindlæg i Berlingske Tidende den 29. oktober skriver:

»... anmoder om et øjeblikkeligt stop for krænkelse af islam i de danske medier og offentlige kredse.«

Der var i høj grad grund til at antage, at det netop var et indgreb over for ytringsfriheden, der var tale om.

Så er det rigtigt, at den egyptiske regering senere modificerer sit synspunkt, og det reagerer